

ende bestemmelse om, at der skal tages hensyn til dyrevelfærden, og derudover får parlamentet medbestemmelse i dyrevelfærdssager og ikke bare høringsret, som det er i dag. Europa-Parlamentet er jo på vores side i den her sag. Derfor vil et ja til den nye EU-traktat medvirke til at skabe bedre vilkår for dyrevelfærden.

Jørn Dohrmann (DF):

Vi kan jo igen konstatere, at det har været mange store ord på det her område, men ingen rigtig konkrete handlinger.

Derfor vil jeg igen spørge ministeren, når man ikke ligesom svarer på det: Hvorfor har man egentlig ikke for lang tid siden draget den konsekvens og taget kontakt med f.eks. landbruget og fået nogle frivillige aftaler på plads? Jeg tror ikke, at der er nogen af de partier, der sidder i Folketinget i dag, der vil stritte imod og sige: Det vil vi ikke have; I skal først tale med os.

Hvis man kunne få nogle gode forbedringer på en frivillig måde, så er det da med at gøre det med det samme i stedet for at vente på, at man har forhandlingerne afsluttet med Folketingets partier. Hvorfor vil ministeren ikke ligesom være på forkant med den udvikling?

Så er det, jeg igen vil spørge ind til, om det ikke er korrekt, at vi kan konstatere, at når man siger ja til den her forfatning, så er det det samme, som at man siger ja til lange dyretransporter. Det har vi jo set gang på gang, og det er det resultat, som vi også i dag står og snakker om her i Folketingssalen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til hr. Jørn Dohrmann, at hr. Jørn Dohrmanns spørgsmål bærer meget præg af, at det ikke er hr. Jørn Dohrmann, der normalt varetager dyrevelfærdsdiskussionen på Dansk Folkepartis vegne, for hr. Jørn Dohrmann siger, at der er jo store ord, men ingen konkret handling.

Det er jo ikke rigtigt. Folketinget har i Retsudvalget afgivet en beretning, der har været en stor forespørgselsdebat, hvor der blev vedtaget en lang række konkrete punkter, og der har været utallige møder i Justitsministeriet om, hvordan de punkter skulle udmøntes i praksis, og det er de blevet gjort. Så det er simpelt hen ikke rigtigt, hvad hr. Jørn Dohrmann her står og siger.

Det er korrekt, at Danmark på nogle punkter ikke kan gøre, som vi har lyst til, for der er vi bundet af EU-reglerne, og det gælder også på det her område. Som jeg har sagt: Vil de nye regelsæt, der er blevet vedtaget i går, også have

konsekvens for Danmark? Det vil jeg gerne have lejlighed til at tale med Folketingets partier om.

Endelig vil jeg sige til hr. Jørn Dohrmann, at den nye traktat medfører en klar forbedring af dyrevelfærden. Den bliver indsat som en tværgående bestemmelse, og vi får Europa-Parlamentet på banen. Og jeg kan love hr. Jørn Dohrmann, at hvis Europa-Parlamentet havde været på banen inden i går, så var det ikke endt, som det er endt. Det var ene og alene på grund af, at det kun var medlemslandene, der selv sad og diskuterede tingene, at det endte så slemt, som det gjorde.

Jørn Dohrmann (DF):

Vi kan jo godt konstatere, at ministeren siger, at man er skuffet, og man har store forventninger til det kommende arbejde, og man forventer, at man får nogle kortere transporttider. Men vi vil gerne her i Folketingssalen høre, hvad man konkret har gjort for at få de korte transporttider. Vi kan kun konstatere, at Danmark led et gevaldigt nederlag i EU. Og derfor må vi jo spørge ministeren: Er det meningen, at Danmark igen og igen skal tabe på dyrevelfærdsområdet over for EU, eller har ministeren nogle konkrete kort i sin skuffe, som man kan bruge for at forbedre dyrevelfærden under transport?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Dohrmann, at vi har lyttet utrolig meget til, hvordan Folketingets partier har stillet sig i den her sag. Regeringen har været enig i den bedømmelse, som jeg vil sige samtlige partier er kommet med. Det er den linje, vi har ført under forhandlingerne, og jeg har ikke på noget som helst tidspunkt hørt, at Dansk Folkeparti har været uenig i den linje, der blev ført.

Da Kommissionen i sin tid kom med sit forordningsforslag, arbejdede man jo med en begrænsning af transporttiden til 9 timer. Da blev regeringen instrueret til at sige, at det ikke var godt nok, vi vil have 8 timer. Så vi trak altså endnu mere i retning af det, vi ønskede os. Det betød altså, at Kommissionens forslag faldt til jorden. Og det, vi fik, var noget, der var meget værre. Det kan så måske være en lærestreg for os alle sammen i, hvor slemt det kan gå, når der ikke er allierede nok.

Kl. 12.30

Der er ikke andet at sige til det, end at vi må fortsætte. Det er jo et område, hvor der er kvalificeret flertal, så Danmark kan blive stemt ned,